

ÕIGE AJASTUS

mata ja rääkida mägedes matkamisest, ajurveadast, pühapäevadest lastega ja kümnetest sahtlisse kirjutatud äriplaanidest.

LINNAÕHK PELETAS HOTELLI ELAMA

Jaan ja tema abikaasa Hede armastavad loodust nii väga, et suutsid elada enne Kakumäe maja valmimist vaid paar nädalat vanalinna üürikorteris, siis kolis mees koos lapseootel abikaasaga Laulasmaa spaasse – ikka linnakärast eemale, mereõhule lähemale.

“Selle Kakumäe koha leidsime nii, et üks sõber tahtis mulle kangesti ühte Volvot müüa. Võtsime siis selle Volvo ja sattusime nädalavahetusel siikanti sõitma. Siis olid siin Kakumäel ainult krundid, ei ühtegi maja. Vaatasime kohe, et teist sellist mäekülje ja mustikametsaga krunti me küll Tallinnas ei leia. Meil oli Hedega toona kahe peale kaks maja ja kaks korterit, müüsimme need kõik maha ja ehitasime siia uue kodu. Sisse kolisime aastal 2005. Maja ei saanud aga õigel ajal valmis, kogu vana kinnisvara oli ka juba ära müüdnud. Paar nädalat pidasimegi ühes vanalinna üürikorteris vastu, siis kolisime kuuks ajaks Laulasmaa spaasse. Liisa sündis just sel ajal. Spaainimesed said teada, et olime sünnitusele sõitnud. Kui Fertilitasest tagasi jõudsimme, oli meile kook tehtud. Ega seda ikka päev juhtu, et hotellielanikud saavad lapse,” meenutab ta.

VALGUSTAVAD SELJAVALUD

“Umbes kolmandiku ajast töötan kodukontoris, kolmandiku käin inimestega kohtumas ja kolmandiku olen linnakontoris. Soovitan võimalusel kodus töötamist. Mõtlemistööd saab siin kordades tõhusamalt teha. Kõike ei saa muidugi kodust teha, inimestega peab otse ka suhtlema,” räägib Jaan.

Klassikaline tööaeg on tema arvates oma tähtsust tasapisi kaotamas, sest väga paljud inimesed teevad õhtul kell üheksa kodus ka tööd. “Tööd tehakse tulemuse nimel, see pole ju lihtsalt kusagil kohal käimise protsessi pärast. Ma arvan, et kodus töötamise väärtuse mõistmiseks peab paar nädalat haige olema. Siis saab selgeks, et tegelikult saab väga palju asju ära teha ka kodust väljumata. Ma olen väga harva haige olnud, aga korraga saabunud seljavalud valgustasid mind selles osas tohult,” on ta nüüd veendunud.

Helme bürojuhataja tegi hiljaaegu pakkumise, et kontorisse võiks sisse seada eraldi toa, kus saaks vahepeal magamas käia – mõned inimesed lihtsalt vajavad lõunast uinakut ja on pärast hulga produktiivsemad. Selle ideega oli Jaan kohe päri.

“Praegu on väga hea ja vaikne kodus töötada, aga suvel oli keerulisem, kui lapsed olid kodus. Eriti head mõtted tulevad siis, kui pikali visata ja veri valgub pähe. Kõige olulisemad asjad siin elus olengi vist välja mõelnud voodis lamades.”

HELMES – TEGIJATE NÄOGA PEREETTEVÕTE

“Ettevõtjad on hullud inimesed. Õnne ja juhuse osakaal nende edus on üüratu,” ütleb Jaan. “Minna oleks pidanud omal ajal TPI järel muidu suunamisega näiteks Väike-Maarjasse insenerina tööle minema, aga õnneks oli mul häid ja innovaatilisi sõpru, kes otsustasid hoopis ise midagi teha ja mind ka kampa võtta.”

Sellest innovaatilisest ettevõtmisest 1991. aastal sai Jaani elutöö, tarkvarafirma Helmes. Jaan aga

Jaan Pillesaar tuletab meelde ülikooli ajal õpitud kitarrimängu.